

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δε

8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ.

Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1902. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἔγγραφοι συνδρομητῶν καὶ τὰ ἀποστέλλουσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνοντα δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γαργαριν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἑνδεκα ἔτων συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἡ μέλλουσα διαίρεσις τῆς Μακεδονίας. — Ὁ πρίγκηψ Νικόλαος. — Ἡ Ἀγγλία. — Νὰ ἐπεκταθῶσιν αἱ μεταρρυθμίσεις. — Ἡ Ἡπειρος τί θὰ γίνῃ.

ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ ζήτημα τῆς Μακεδονίας» — ἐν δῶρον τοῦ Τσάρου ὁ παρισινὸς «Γαλάτης» δημοσιεύει σπουδαιότατον καὶ περιεργότατον ἄρθρον, οὗ περίληψιν δημοσιεύομεν :

Τὸ ἔγκριτον γαλλικὸν φύλλον ἐκφράζει ἐν πρώτοις τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ εἰδῆσις, ἣν παρέχει εἰς τὸ δημόσιον ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν — καίτοι προέρχεται αὕτη ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς, προστίθῃσι — θὰ πληρῶσῃ χάριν πάντας τοὺς ἀναγνώστας ἅτε καταδεικνύουσα ἅπασι ἔτι τὰ φιλειρηνικὰ αἰσθήματα καὶ τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας τοῦ νεαροῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας, ὅστις διὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ προτεινομένης λύσεως τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος τίθησιν ὀριστικὸν τέρμα εἰς ζήτημα ἀπειλοῦν τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης. Καὶ ἐξακολουθεῖ ὁ «Γαλάτης».

Ἦν ἡ περιπτώσει, λέγει, αἱ ὑπὸ τῆς Πύλης ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν Δυνάμεων ἀποφασισθεῖσαι διὰ τὴν Μακεδονίαν μεταρρυθμίσεις, εἰς οὐδὲν καταλήξουσιν ἀποτελέσματα, ὡς γενικῶς φρονεῖται ἐν Εὐρώπῃ, ἡ Ρωσία προτίθεται νὰ προτείνῃ εἰς τὰς Δυνάμεις ἄλλον συνδυασμὸν λύσεως ὅμοιον πρὸς τὸν ἐν Κρήτῃ ἐφαρμοσθέντα. Τὰ τρία βιλκέτια τὰ ἀποτελοῦντα τὴν Μακεδονίαν θὰ λάβωσι τρεῖς χριστιανικοὺς διοικητὰς τὸ μὲν τῆς Θεσσαλονίκης «Ἑλληνα, τὸ δὲ τοῦ Μοναστηρίου Βούλγαρον καὶ τὸ τοῦ Κοσσυφοπέδιου Σέρβον. Πλήρης αὐτονομία δοθήσεται εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὁ δὲ πρίγκηψ Νικόλαος τῆς Ἑλλάδος διορισθήσεται ὑπατος Ἀρμοστής, ἥτοι γενικὸς ἐπίτροπος τῶν Δυνάμεων ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον ὅν ὑπάρχει Ἀρμοστής τῆς Κρήτης ὁ πρίγκηψ Γεώργιος. Ἡ λύσις αὕτη ἔσται βεβίως προσωρινή· ἔσται ὑπόδειξις τῆς μελλούσης τύχης τῆς Μακεδονίας, ἥτις διανεμηθήσεται μεταξὺ τῶν τριῶν στοιχείων, ἅτινα τὴν διεκδικοῦν καὶ ἅτινα κέκτῃνται ἐπ' αὐτῆς ἱστορικὰ ἢ ἐθνολογικὰ δικαιώματα. Ὁ «Γαλάτης» ἐπάγεται ὅτι ἡ λύσις αὕτη ἔσται δικαία καὶ ἀγαθὴ καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ἔξει τὴν συνδιαλλαγὴν τῶν τριῶν πρωτίστων λαῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἰμου, ὧν τὸ ζήτημα τῆς Μακεδονίας ἐπέφερε πάντοτε τὴν διάστασιν πρὸς ὄφελος τῶν Τούρκων.

Οἱ τρεῖς διοικηταὶ θὰ ἐργασθῶσιν ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐπιβλεψιν τοῦ πρίγκηπος Νικολάου, καὶ τῇ προστασίᾳ τῶν Δυνάμεων πρὸς βελτίωσιν τῆς κατὰστάσεως τῶν κατοίκων καὶ ἀνάπτυξιν τῶν πολλῶν πόρων τῆς χώρας. Ἡ Ἑλλάς, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Σερβία θὰ ἐξα-

σκήσωσι βεβαίως ὑπέροχον ἐπιρροὴν ἐκάστη ἐπὶ τοῦ λαχόντος αὐτῇ τμήματος τῆς Μακεδονίας μέχρις οὗ ἡ γενικὴ κατὰστασις τῆς Εὐρώπης καταστήσῃ δυνατὴν τὴν εἰρηνικὴν διανομὴν τῆς ἐπαρχίας εἰς τὰ τρία ταῦτα Κράτη. Ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμή αὕτη ὁ πρίγκηψ Νικόλαος θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας ὅπως ἐπαναλάβῃ τὴν ἐν τῷ στρατῷ θέσιν του, ὅπως θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἑλλάδα ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ στόλου ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, ὅπταν ἡ ἐνωσις τῆς Κρήτης ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων.

Ἐπεξηγῶν τὴν εἰδῆσιν ταύτην καὶ θέλων νὰ καταδείξῃ τὸ πιθανὸν αὐτῆς ὁ «Γαλάτης», ὑπομνησκει ὅτι ὅπως ὁ πρίγκηψ Γεώργιος διωρίσθῃ ἀνώτατος Ἀρμοστής τῆς Κρήτης τῇ προτάσει τοῦ ἐξαδέλφου του καὶ συντρόφου τῆς παιδείας τὸν ἡλικίας Τσάρου Νικολάου τοῦ Β' οὕτω καὶ νῦν ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ἐπιθυμεῖ νὰ προσφέρῃ γαμήλιον δῶρον τῇ πρὸς πατρός ἑξαδέλφῃ του, τῇ χαριστάτῃ πριγκίπισσῃ Ἑλένῃ καὶ τῇ πρὸς μητρός ἑξαδέλφῃ του τῇ πρίγκηπι Νικολάῳ. Καὶ τὸ Παρισινὸν φύλλον σπεύδει νὰ προσθέσῃ ὅτι εἶνε μᾶλλον ὑπερλαμπρὸν δῶρον προσφερόμενον ὑπὸ τοῦ Τσάρου τῇ ἀνθρωπότητι, τῇ πολιτισμῷ, τῇ εἰρήνῃ, δῶρον δι' οὗ χριστιανικὸς πληθυσμὸς ὑπερβαίνειν τὸ ἑκατομύριον συνενοῦται κατὰ τρεῖς διαφόρους διευθύνσεις πρὸς τοὺς πέραν τῶν μεθωρίων ἀδελφούς του.

Καὶ αἱ Δυνάμεις ; ὁ «Γαλάτης» διαδεχόμενος ὅτι ἡ μᾶλλον ἐνδιαφερομένη δύναμις, παρ' ἧς ὑπῆρχε φόβος μήπως ἀντιστῇ εἰς τὴν λύσιν ταύτην, ἡ Αὐστρία, ἀπεδέξατο αὐτὴν κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τινος ὅρους ἀναφερομένους εἰς τὰς λεπτομερείας. Ἡ Γαλλία προθύμως θὰ ἐπιδιοκμήσῃ αὐτὴν ἡ Ἀγγλία ἐδήλωσεν ὅτι ἐπαφίνει τὴν λύσιν τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ τὴν Αὐστρον. Ἡ συγκατάθεσις τῆς Ἰταλίας θεωρεῖται βεβαία. Ὅσον διὰ τὴν Γερμανίαν, δὲν ὑπάρχει λόγος, δι' ὃν ν' ἀπορρίψῃ λύσιν, ἥτις αἶρει ἐκ τοῦ μέσου ἕνα κίνδυνον διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης. Ἀλλὰ ἐπάγεται ἐν τέλει ὁ «Γαλάτης» ἐν Κρήτῃ ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία ἀπεχώρησαν τῆς συμφωνίας τῶν λοιπῶν Δυνάμεων τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐκώλυσε τὰς τέσσαρας Δυνάμεις ν' ἀπαλλάξωσι τὴν νῆσον τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας.

Αὐτὰ γράφει ὁ «Γαλάτης» ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ στηρίζωνται ἐπὶ ἀληθείας. Ἐξ ἄλλου ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπρότεινεν εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ Αὐστρον ὅπως αἱ μεταρρυθμίσεις μὴ περιορισθῶσιν ἐν Μακεδονίᾳ μόνον, ἀλλὰ νὰ ἐπεκταθῶσιν ἐν Ἡπείρῳ καὶ Ἀλβανίᾳ. Ἡ ἀξίωσις αὕτη εἶνε δικαία καὶ ἱκανοποιεῖ τοὺς πόθους τοῦ πολλαχῶς πασχόντος Ἡπειρωτικοῦ λαοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐν Ἰωαννίνοις, διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Ἡπείρου θὰ διορισθῇ χριστιανὸς διοικητής. Δὲν βλέπομεν δὲ διὰ ποῖον λόγον αἱ μεταρρυθμίσεις δεόν νὰ περιορισθῶσι μόνον ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡ ἐν Ἡπείρῳ κατὰστασις εἶνε πολλῶ χειρότερη ἐν Μακεδονίᾳ. ὁ δὲ Ἡπειρωτικὸς πληθυσμὸς πολλαχῶς ἐξεδήλωσε τὸν πόθον τοῦτον. Φαίνεται ὅμως ὅτι τὰ δῶρα λαμβάνουσιν οἱ φωνασκοῦντες μόνον. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἡπειρωταὶ

κοιμοῦνται ἀναμένοντες τὰ πάντα ἐκ τῆς θείας προνοίας δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

15 Δεκεμβρίου

Τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν καχεξίαν τῆς ἀτυχοῦς ἐπαρχίας Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης συμπληροῖ ἡ πολιτεία του, ὡς μὴ ὄφελε, πνευματικοῦ πατρὸς, τοῦ Μητροπολίτου αὐτῆς κ. Δωροθέου Μαυρομήλη, ὅστις, καίτοι ἄκματος τὴν ἡλικίαν, ἀδιαφορεῖ περὶ τῶν ζωτικωτάτων συμφερόντων τῆς ἐπαρχίας του, καὶ δι' ἐν καὶ μόνον μεριμνᾷ πῶς νὰ τρεφεταὶ παχυλῶς καὶ πῶς νὰ χρηματολογῇ εἰς βάρος τοῦ ποιμνίου του.

Ἐνῷ ὑποχρεοῦται ὁ μητροπολίτης μας νὰ ἔχῃ ἱεροκήρυκα, ὅπως κηρύττῃ τὸν θεῖον λόγον εἰς τοὺς χριστιανούς τῆς ἐπαρχίας του πρὸς ἀναζωπύρωσιν τοῦ μακρὰνθέντος δυστυχῶς θεοσκευτικοῦ αἰσθήματος, κωφεύει εἰς τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν τῆς ἐπαρχίας, περὶ ἐκπληρώσεως τῆς υποχρεώσεώς ταύτης.

Ἐνῷ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ὑπάρχουσιν ὑπεράριθμοι ἱερεῖς, ἀναλογούντες 4—5 δι' ἐκάστην ἐκκλησίαν ὁ Μητροπολίτης μας θεραπεύων τὴν πλεονεξίαν του, ἐχειροτόνησεν ἱερεῖς δέκα ζυλοσχίστας, μὴ φέροντας οὐδὲν προσόν, τινὲς τῶν ὁποίων κατηγοροῦνται καὶ ἐπὶ ἐγκληματικαῖς πράξεσιν.

Ἐξέδωκεν ἀποφάσεις διαζυγίων, μὴ βασιζομένας οὔτε ἐπὶ τοῦ νόμου, οὔτε ἐν ἐπὶ τῆς λογικῆς.

Ἐξωκλήσιασε τέσσαρα χωρία διότι δὲν ἐπληρώθη παρ' αὐτῶν τὰ κεκανονισμένα καὶ ἀκανόνιστα δικαιώματά του, ἐνῷ οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἄνθρωποι ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης.

Οὐδεμίαν πείραν τῆς οἰκονομικῆς διοικήσεως ἔχων, φύσει δὲ ὢν ἐγωίστης, ἐπεδείνωσε τὴν οἰκονομικὴν κατὰστασιν τῶν Ἱ. Μονῶν Φιλιπιάδος, διὰ τῶν εἰσαχθέντων καὶ ἐφαρμοσθέντων ὑπ' αὐτοῦ διοικητικῶν μέτρων, μὴ θελήσας νὰ συνεχίσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου του παρασκευασθὲν σχέδιον διοικήσεως εἰς τρόπον ὥστε ἐξώθησε τοὺς κυριωτέρους πιστωτὰς τῶν Μονῶν τούτων νὰ προδῶσιν εἰς κατασάσεις τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, πρὸς μεγάλην ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ζημίαν τῶν Μονῶν.

Ἐπιτίθεται ἀγρίως καὶ ὑβριστικῶς κατὰ τῶν ἐχόντων τὴν τόλμην νὰ συζητήσωσι μετ' αὐτοῦ καὶ πολεμήσωσι τοὺς παραλογισμούς καὶ τὰς ἀτασθαλίας του. Τὸ ἐξῆς πρόσφατον ἐπεισόδιον εἶνε χαρακτηριστικὸν τῆς τοιαύτης διαγωγῆς του.

Παρουσιασθέντων μετὰ πολλῆς εὐλαβείας ἐνώπιόν του τῶν ἐπιτρόπων τῆς Ἱ. Μονῆς Πελαγίας, καὶ τῶν μοναχολογιστῶν τοῦ χωρίου Καστροσυκιάς, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ μονὴ αὕτη, ὅπως ὑποβάλωσιν αὐτῷ τὰ δίκαια παραπόνά των, οὕτως, ἐπιτεθεὶς κατ' αὐτῶν δι' ὅλους ἀνοικίων ὕδρων, ἐξεδίωξεν αὐτοὺς διὰ τοῦ σκανδαλωδέστερου τρόπου ἐκ τῆς Μητροπόλεως· οὗτοι δὲ, ὅπως ἱκανοποιηθῆσι, κατήγγειλον τηλεγραφικῶς τὴν πράξιν ταύτην τοῦ Μητροπολίτου εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Χάρις εἰς τὴν φυγοποιανὴν τοῦ καὶ τὴν ἀταξίαν τοῦ, ἀπέχει ἐπὶ ἐπιληρηθῆ ζήτημάτων συνουσιότητων καὶ ἐπειγόντων μετὰ τῶν ἀρμόδιων κοινοτικῶν σωμάτων, ὡν προεδρεύει, οὐδὲν ἐνδιαφέροντος περὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας τῆς Μητροπόλεως, διὰ ἀταξίαν καὶ ἀνομιαν ἐπικρατεῖ, ἀρ' ἥς ἐποχῆς ἀπεχώρησεν ὁ ἱκανὸς καὶ πεπειραμένος γραμματεὺς τῆς Μητροπόλεως αὐστηρὸς τοῦ καθήκοντος ὑπάλληλος, ὃν ὁ Μητροπολίτης διὰ τῆς ποταπῆς γλισχρότητός του ἐξηνάγκασε νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεως, ἀφοῦ εἶχε πρόχειρον ἀντικαταστάτην, ἐφρηδὸν τινα, ὅπως ἀπεῖρον καὶ πολὺ οἰκονομικώτερον.

Ἐνεκεν τῆς ἐπιμέλειαν ὑπὸ γενικῆν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐν λόγῳ Μητροπολίτου κ. Δωροθέου, ἐκορυφώθη ἡ αὐτοῦ ἀναγκάστῃς τῶν εὐ φρονούντων, ἰδίως τοῦ τμήματος Φιλοπαιδείας, ὅπου περισσώτερον αἰσθάνεται τὸ βάρος τῶν καταθλιπτικῶν πράξεων αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐκεί ἀντιπροσώπου του Παπα-Νέστορος, οὕτως ὥστε ἐγενήθη μητροπολιτικὸν ζήτημα, τοῦ ὁποῖου τὰς ὁλοθρίας συνεπείας ἦτο περριωμένον νὰ ὑποστῇ ἐκ τρίτου ἡ τάλαιν αὐτῇ ἐπαρχία.

ΕΚ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

22 Δεκεμβρίου

Μετὰ τὴν ἀπέλασιν τοῦ Ἑσάτ Πασᾶ ἤρξατο ἡ πρῶτη παραλελυμένη Διοίκησις τῆς χωροφυλακῆς, εἰς ἣν εἶνε ἐμπειστέμενη ἡ δημοσία ἀσφαλεῖν, νὰ ἐκδηλοῖ σημεῖα ὑπάρξεως καὶ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἡ ὁποία ἐκ βάθρων εἶχε διασκαλεθῇ ἐπὶ Ἑσάτ. Ὅλαι αἱ ἐκεῖθεν πληροφορίαι τοῦτο βεβαιοῦσιν διὰ ἐργασίας σοβαρὰ γίνεται πρὸς καταδίωξιν τῶν κακοποιῶν στοιχείων. Οἱ μὲν πέντες καὶ ἀγάδες, οἱ γνωστοὶ προστάται ἀπαθὲς ἐγκληματικῶν, ἐκλήθησαν ἐν Δελβίνῳ νὰ παρῶσιν πάντα ἐγκληματικὰν. Χωρεφύλακες ἐξασπασθήσαν εἰς διάφορα μέρη καὶ οὐκ ὀλίγοι ἐγκληματικῶν περιεμμεύθησαν. Τὸ συντελεστικώτερον ὅλον εἶνε ἡ μετὰδρασις εἰς Δελβίνον τακτικὸν στρατὸν, ὁ ὁποῖος δραστηρίως ἤρξατο τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Μετέβη νύκτωρ καὶ περιέριξε τὴν πόλιν τοῦ γνωστοῦ Μπουδίου, ἐν ἧς εὖρε κεκρυμμένον ἐγκληματικὸν φρουρόν, ὅπως σιδηρὸν ἔσμιον ἀπέστειλεν εἰς Δελβίνον ἀφώπλις δὲ πάντας τοὺς ποιμένους καὶ οὐκ ὀλίγα ὅπλα ἀνέρε κεκρυμμένα. Ἐν ἐξακολουθήσει ὁ ἀποφασιστικὸν τὸν καὶ οὐκ ὀλίγον ὅσον εἶνε λίαν συντελεστικὸν, ἐξ ἄλλου ὅμως πρέπει καὶ εἰς τοὺς Μαρινηδᾶς νὰ ἀπαγορευθῇ νὰ διαμεινωσὶ, διότι ματαίωται τὸ ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν ἔργον τῆς Ὁθωμανικῆς Διοικήσεως. Πληροφωροῦμαι τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικόν: Ὁ φύλαξ τῆς ἀγορᾶς Δελβίνου Ἑλμὰς-μπέης ἀπέμεινε τὸν φυλάκων του δ' ἐδικαιούτο λαμβάνειν παρὰ τινος ῥάπτου ἀφῆρσε πανταλόνιον κινουργῆς, ὅπου ὅμως ὁ ἴδιος, ἀφοῦ ἔμαθεν ὅτι ὁ ῥάπτῃς ἦτοίμαξ ἐκαταγγέλλειν, ἀνήτησεν ἐπὶ δ' ἐκ τῆς ὥρας, ἵνα ἔχη μάρτυρας, ὅτι δὲν τὸ κατεκράτησε καὶ ἀποφύγη συνεπείας. Ὁ μπεῆς οὗτος δὲν εἶδε ποῦ εὐρίσκειται σήμερον...

Ὅλαι τὰ ἐκεῖθεν μέτρα φαίνονται πολὺ σοβαρὰ, ὡς λέγονται, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν ἄλλ' ὡς πρὸς τὸν Μητροπολιτικὸν Δρυῖνα πολὺς πληροφοροῦμαι ὅτι ἡ δραστής του συνίσταται εἰς τὸ ἀνδράλιν πᾶσαν ὑπὸθεσιν καὶ οὕτω παραλύουσι τὰ πάντα. Σφοδρότατα οἱ εἰδότες ἐκφράζονται περὶ τῆς Α. Σ. τοῦ κ. Λουκᾶ καὶ θεωροῦν αὐτὸν ἐπιβλαβεστάτον εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν καὶ βεβαιοῦσιν ὅτι καλῶς γιγνώσκει τὸ συμφέρον του....

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Μέγας Βεζίρης δυσωρεστηθεὶς διότι ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐπιτροπῆς τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ Χελμὶ πασᾶς συνεννοεῖτο ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ προέδρου τῆς πρὸς ἐκπόνεισιν τῶν αὐτῶν μεταρρυθμίσεων ἐπιτροπῆς Φερὴτ πασᾶ, ἐπίσης δὲ καὶ δι' ἄλλα αἴτια

δευτερευούσης σημασίας ἔδωκε προχθὲς τὴν παραιτήσιν αὐτοῦ, ἥτις ὅμως δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῷ Σουλτάνῳ.

Ἀγγέλλεται ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅτι οἱ Βουλγαροὶ πρῶτοντες προσπαθοῦν διὰ παντός μέσου νὰ ἐξεργασθῶν νέας ταρχαῖς εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἡ ἐπιφυλακτικότης τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ὑπάργουσα ἐλπίς περὶ τῶν ὑποσχεθεισῶν μεταρρυθμίσεων διευκολύνουν τὸν σκοπὸν τῶν.

Ὅλαι αἱ ἐκ διαφόρων πηγῶν εἰδήσεις βεβαιοῦν ὁμοφώνως ὅτι ἡ κατὰστασις ἐν Μακεδονίᾳ δὲν εἶνε ὅπως τὴν πρῶτον αἰ ἐφημερίδας μερικῶν χωρῶν καὶ ἰδίᾳ αἱ Βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες, καὶ ὅτι οἱ ἐκτραπέντες φρόνιμοι περὶ ἐκρήξεως ἐπαναστάσεως κατὰ τὴν ἀνοιξὶν εἶνε ὑπερβολικοί.

Ἡ ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ κεντρικῇ ἐπιτροπῇ συνήλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Φερὴτ πασᾶ, καὶ ἦν ἀνεγνωσθῆσαν τηλεγραφήματα ἐκ Μοναστηρίου ἀγγέλλοντα τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκπαροχῆς τῶν μεταρρυθμιστικῶν μέτρων ἐν Μακεδονίᾳ. Ὁ ἐν Περλεπέ ὑποδιοικητὴς Σεβέτ βέης, διορίσθη ὑποδιοικητὴς τῆς κεντρικῆς ὑποδιοικήσεως τοῦ νομοῦ, ὁ δὲ Σαδὶκ Φικρὴ ἐφέντης, γραμματεὺς τῆς σχολῆς τῶν τεχνῶν «Χαμηδιέ», διευθυντὴς τῆς ἀλληλογραφίας τῆς ὑποδιοικήσεως, ἡς κατεργάσθη ὁσούτως καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ λογιστικῶ καὶ οἰκονομικοῦ τμήματος. Συνέστη τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα καὶ ἡ χωροφυλακὴ τῆς ὑποδιοικήσεως ταύτης. Ἀποφάσις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τὰ 5 οἱ τοῦ περιστεύοντος ποσὸν ἐκ τῶν χιλιμετρικῶν ἀποζημιώσεων τῶν σιδηροδρόμων νὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔργων τῶν νομῶν τῆς Μακεδονίας. Αἱ δόσεις ἀντικεινῶσις ἐγένοντο εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν δημοσίων ἔργων καὶ εἰς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν Εὐρωπαϊκῶν νομῶν.

Η ΚΡΗΤΗ

Ἀφίξις Διαδόχου.—Ἡ ἐκεῖθεν ἀναχωρήσις—Διὰ τὴν ἐκδηλωσιν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως.—Ὁ γένος τῆς δοκιμασίας ἐλθῆς.—Γνωμὴ Διπλωμάτου.

Τὴν 10ην τοῦ προσεχέος μηνὸς Ἰανουαρίου ἀναχωρεῖ ἐντεθῆν κατευθυνόμενος εἰς Κρήτην ὁ Πριγκιπὶ Γεώργιος Ἀρμιστῆς. Μετ' αὐτοῦ συναπέρχεται εἰς Κρήτην καὶ ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλισσὰ ἡ ὁποία θὰ παρήμεν ἑστὴ περὶ τὰς 15 περιπολῆται. Κατὰ τὴν αὐτὴν διὰ ἀμνηστὴν τῆς Α. Μ. Μεγαλειότητος θὰ παρῇ τὴν ἐλθόντῃ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου ναοῦ τινος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀνεγερθῇ ἐν Χανίων δαπάναις τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Ρωσίας Νικολάου. Ὁ Κρητικὸς λαὸς προέπεμψεν ἐνθουσιῶδως καὶ μετ' ἀληθοῦς φροντίδος τὸ Διαδοχικὸν ζῆγρον, ἀπερχόμενον ἐκεῖθεν διὰ τὸν Πειραιᾶ. Ὁ λαὸς τὸν Χανίων εἶχε συγκεντρωθῇ κατὰ τὸν Ἀνακτόρων ὀλίγας ὥρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Διαδόχου, τὸν ὁποῖον συνόδωσαν ἐν ζήτωκαρχαῖς καὶ ἐν ἐπευφημίαις μέχρι τῆς παρὰ τῆς ὁδοῦ, ἡ ὁποία ὁμοίως εἶχε ἀποφυντικῶς κατὰ τὴν ἐλθόντῃ ἐνὸς ἀπὸ ἄλλο πλῆθος. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν Κρητῶν ἦτο ἀπερίγραπτος, ἐκ τῶν στομάτων δὲ πάντων ἐξήρχοντο δύο ζήτωκαρχαῖ.

Ζήτην ἡ Ἐνωσις.—Ζήτην ὁ Διάδοχος. Τὴν πρῶτην τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Διαδόχου, παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τῆς Α. Ὑψηλότητος ὅλα τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῆς Κρήτης καὶ οἱ αὐτοὶ σύλλογοι καὶ ἐπέδωκαν αὐτῷ ὑπόμνημα, δι' ὃν ἐξέφραζον τὰς εὐχαριστίας τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἐν τέλει δὲ ἤρχοντο ὅπως ταχέως λάβῃ χώραν ἡ περιπόθητος ἐνωσις, τὸ μόνον ὅπως τὸν Κρητικὸν λαόν. Ἐνώπιον τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς Πριγκιπίσσης Σοφίας παρουσιάσθησαν οἱ διάφοροι Κρητικὲς ὀπλαρχηγαὶ καὶ ἐπέδωκαν τὰ σέβη των, ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ὑπάλληλοι τῆς Κρητικῆς Πολι-

τείας. Τὰ Ἀνάκτορα εἰχον μεταβιβάσει εἰς ἀλλοθὲς προσκύνημα. Ἐν γένει ἡ παραμονὴ τοῦ Διαδόχου ἐν Κρήτῃ προέκλεψε θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ καὶ γενικῆν συγκίνησιν.

ΧΑΝΙΑ 19 Δεκεμβρίου. Ἡ ἐνταῦθα ἐλευσίς τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου ἀπ' ἀρκῶν εἰς ἄκρον διήγειρε τὸν ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἐνθουσιασμὸν τῶν Κρητῶν καὶ, ὡς εἶδος, μετὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἀπλουστέρων ἀγροτῶν συνεζήτηθη ὁ λόγος τῆς καθύδου τοῦ εἰς τὴν ὑπὸ δοκιμασίαν πατρίδα μας. Οἱ πολιτικοὶ καὶ ἐνοῦται περισσώτερον παντὸς ἄλλου ἐξήτασαν τὸ ζήτημα τοῦτο, κατέργον δὲ εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῶν εἰδῶτων, τοιοῦτος δὲ θεωρεῖται τοὺς ἐνταῦθα μένοντες διπλωμάτας Εὐρωπαϊκούς. Τινὲς τούτων, ὡς μέχρι σήμερον ἀπέδειξαν εἰσὶ φιλ. ληνικιστῶν καὶ ἐργάζονται κατὰ τὸ ἐνὸς ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐθνικῆς ιδέας. Εἰς ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φρονούντων ἐνταῦθα ἐπιστολήρῳ Εὐρωπαϊκῶν διπλωμάτων οὕτως τὴν γνώμην ἐξήγαγε διὰ τὴν καθύδου τοῦ Διαδόχου καὶ ὅτις ἐνέστησεν ἡ αὐτὴ εἴρη τὰ ἐξῆς: «Ἡ Κρήτη ἀρ' ἥς ἡμέρας ἐξεδιώχθη ὁ Τουρκικὸς στρατὸς καὶ διετάρχη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ διοικήσῃ ταύτην ὑπὸ ἴγπατον Ἀρμιστῆν τὴν Α. Υ. τὴν πρὶν κληπ. Γεώργιον εἶνε ἡνωμένη μετὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀν παρῇ τὸ χρόνος καὶ τυπικῶς δὲν ἐπλήρη πληρῆς ἐνωσις καὶ ἡ ἀφομοίωσις τοῦτο εἶνε λόγος ἀφορῶν μόνον τὰς δυνάμεις, τὸ συμφέρον τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐγγόντων αὐτῶν ἐπεκατασσεως ὁρίαν ἐπὶ χωρῶν τῆς ὁθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Διὰ τοῦτο πολιτικῶς τοῦτο καὶ τῆς δι' εὐρωπαϊκῶν στρατῶ ἐπιβαλλομένης ἰσχύος αὐτοῦ καὶ τῶν καλῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα εὐτυχῶς παρουσιάζει εἰς λαὸν ἀνέκαθεν πολεμικὸν καὶ ἐπὶ κῆμον λίαν εἰς τὰ ὕλικά συμφέροντα τοῦ ὁθωμανικοῦ κράτους θὰ λητμονήθῃ καὶ ἡδὴ ἐλητμονήθῃ Κρήτη ἀπὸ τοὺς ὁθωμανούς. Οἱ ἐντόπιοι δὲ τοιοῦτοι μένουσιν εὐχριστῆται μετὰ τὴν καθύδου Ἑλληνικὴν διοίκησιν ὑπὸ προστασίαν τὴν γόνον τοῦ Βασιλέως σας. Ἡ δοκιμασία καὶ εἶνε περαιωμένη καὶ ἡ καθύδου τοῦ μέλλοντος Βασιλέως μετὰ τῆς συζύγου του ἀδελφῆς τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἐγένετο τῇ 12αί, φρονῶ, ἐκεῖνων, οἵτινες μέχρι τῆς ἀνίξεως θὰ σᾶς δώσωσιν εἰς τὴν μεγάλῃν πατρίδα. Τοῦτο μόνον συνιστᾷ ὅμν, νὰ κατηχηθῇ ὁ λαὸς καὶ ἐνστερνισθῇ ἀκρον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἐντεταλμένον τὴν διοίκησιν του καὶ τὴν τύχην του καὶ δὲν θὰ μετανιώσῃς.»

ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

Τὴν Κυριακὴν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ὁ λαὸς τοῦ κ. Βλάχου, τοῦ ἐορταζόντος τὴν αἰολογικὴν αὐτοῦ πεντηκονταετηρίδα ἐδέχθη ἑλπίς τοὺς ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων καὶ τοὺς φίλους τῆς φιλολογικῆς τοῦ τύπου μας προδόν, οἱ ὁποῖοι προσήρχοντο νὰ συγχαροῦν τὸν ἐορταζόντα λόγιον. Περὶ τὴν 11 π. μ. ὡς ἀν προσήλθε καὶ ἡ ἐκ λογιῶν ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία ἐπέδωκε πρὸς τὸν κ. Βλάχον τὸ ἀναμνηστικὸν δῶρον δῶρον, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη εἰς τὴν Ἰταλίαν. Κατὰ τὴν παραδόνσιν τοῦ δῶρου δὲ διευθυντῆς τοῦ Ἀ' Ἐμπερὸν διὰ συντόμου καὶ ὀρθῶς προσλαλῆς προσεφώνησε τὸν κ. Βλάχον, ὅπως ἀπήντησεν οὕτω:

Ἀγαπῶντο μιν φίλοι, Ἄν ἀντλήσω ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας μου, ὅπως ἀπαντήσω εἰς τοὺς τὸν περμους καὶ κοίτακτικούς σας λόγους τὸ περισσεύμα εἶνε τόσον ὥστε ἀδυνατῶ ἀλλήθως νὰ εὐρὰ λέξω, δυνάμεναι νὰ ἐκφράσω τὴν στήθην αὐτὴν ἑλπί μου τὴν ἐγνομήσιν διὰ τὴν εὐγενή σας πρωτοβουλίαν, ἑλπί μου τὴν χαρὰν διὰ τὸ ὅρατον ὅμιν ἀναμνηστικὸν ἀνάθημα καὶ ἑλπί μου τὴν συγκίνησιν διὰ τὴν τόσην παρ' ὅμιν ἐκτίμησιν τοῦ λογιότατου μου ἔργου.

Δὲν εἶνε βεβαίως τόσον μέγα τὸ ἔργον αὐτό, ὅσον τὸ νομίζει ἡ ὑμετέρα συμπάθεια καὶ ἀγάπη. Εἶνε ὅμως τοῦλάχιστον ἔργον χρηστὸν,

ὁρμηθὲν ἀπὸ ἀγαθῆς πάντοτε γνώμης καὶ πρὸς ἀγαθὸν βολὴν σκοπὸν διὰ τῆς ἀπαρὰ αὐτοῦ εὐθείας.

Τοῦτο ἔγω πληρῇ τὴν συνείδησιν καὶ τὸ συναίσθημα τοῦτο ὅπερ με ἐκείναι πάντοτε λαλοῦντα καὶ γράφοντα, ἀναπαύεται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς τὴν ἐμμένειν τῆς ὑμετέρας ἐκτιμήσεως καὶ τὴν τὸν θερμὴν ἐκδήλωσιν αὐτῆς, ἥτις θέλει παραμείναι τὸ καλλίστον τοῦ βίου ἐφόδιον καὶ ἡ κρατῆσι ἐνίσχυσις τοῦ μέλλοντος ἔργου, ὅσον μοι ἐπιτρέψωσιν ἐπὶ αἱ βουλαι τοῦ Θεοῦ. Σὰς εὐχριστὰ καὶ ἄλιν ἀπὸ μέσης καρδίας καὶ τὰς εὐχαριστίας μου ταύτας μεταδίδω δι' ὅμιν εἰς πάντας τοὺς τοσοῦτον προθύμους συντελεσάντας εἰς πανηγυρισμὸν τῆς ἡμέρας ταύτης. Μετὰ ταῦτα προσεφώνησεν καὶ ἡμέρας ταύτης. Τὴν 8 μ. μ. παρῇ τὴν ἐπὶ εὐρυγάρφῳ αὐθιῶν τοῦ ἐστιατορίου τῆς Μεγ. Βρετανίας μεγαλοπρεπὲς γεῖμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου. Εἰς τὴν τράπεζαν, ἥτις εἶχε σχῆμα Π παρακάθησαν 53 ἐν ἑκὼ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ διοικήσῃ ταύτην ὑπὸ ἴγπατον Ἀρμιστῆν τὴν Α. Υ. τὴν πρὶν κληπ. Γεώργιον εἶνε ἡνωμένη μετὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀν παρῇ τὸ χρόνος καὶ τυπικῶς δὲν ἐπλήρη πληρῆς ἐνωσις καὶ ἡ ἀφομοίωσις τοῦτο εἶνε λόγος ἀφορῶν μόνον τὰς δυνάμεις, τὸ συμφέρον τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐγγόντων αὐτῶν ἐπεκατασσεως ὁρίαν ἐπὶ χωρῶν τῆς ὁθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Διὰ τοῦτο πολιτικῶς τοῦτο καὶ τῆς δι' εὐρωπαϊκῶν στρατῶ ἐπιβαλλομένης ἰσχύος αὐτοῦ καὶ τῶν καλῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα εὐτυχῶς παρουσιάζει εἰς λαὸν ἀνέκαθεν πολεμικὸν καὶ ἐπὶ κῆμον λίαν εἰς τὰ ὕλικά συμφέροντα τοῦ ὁθωμανικοῦ κράτους θὰ λητμονήθῃ καὶ ἡδὴ ἐλητμονήθῃ Κρήτη ἀπὸ τοὺς ὁθωμανούς. Οἱ ἐντόπιοι δὲ τοιοῦτοι μένουσιν εὐχριστῆται μετὰ τὴν καθύδου Ἑλληνικὴν διοίκησιν ὑπὸ προστασίαν τὴν γόνον τοῦ Βασιλέως σας. Ἡ δοκιμασία καὶ εἶνε περαιωμένη καὶ ἡ καθύδου τοῦ μέλλοντος Βασιλέως μετὰ τῆς συζύγου του ἀδελφῆς τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἐγένετο τῇ 12αί, φρονῶ, ἐκεῖνων, οἵτινες μέχρι τῆς ἀνίξεως θὰ σᾶς δώσωσιν εἰς τὴν μεγάλῃν πατρίδα. Τοῦτο μόνον συνιστᾷ ὅμν, νὰ κατηχηθῇ ὁ λαὸς καὶ ἐνστερνισθῇ ἀκρον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἐντεταλμένον τὴν διοίκησιν του καὶ τὴν τύχην του καὶ δὲν θὰ μετανιώσῃς.»

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Σοβαρὸν ἐπιστόδιον ἀνεφύη μετὰ τὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τοῦ Στρατοῦ, ἐνεκα ἐνεργείας τοῦ πρώτου σχετικῶς μετὰ τὴν ἐκλογὴν Ὀλυμπίας, ἥτις ἐξακριβωθῆς ὡς μὴ νομίμως διεξάχθηται. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διετάξε τὸν λογαρχὸν κ. Λούρον ἵνα μεταβῇ εἰς Ὀλυμπίαν καὶ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις ἐναντίον τῶν ἐκεῖ ὑπηρετούντων ἀστυνομένων, οἵτινες κατηγγέλεισαν ἐπὶ ἐκλογικῇ ἐπιμέλειαι. Τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ παρὰ τὸν περὶ Γενικῆς Διοικήσεως νόμον, ὅστις ὁρίζει ρητῶς ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν δὲν εἶνε δικαιοῦς νὰ διατάσῃ ἀπ' εὐθείας καὶ ὀνομαστὶ ἀξιοματικῶν, ἀλλ' ἐμμέσως, ἥτοι διὰ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως. Διὰ τὴν ἐνεργείαν ταύτην, ἥτις ἐθεωρήθη ὡς κατὰ πτῆσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως θὰ ὑποβλήθῃ ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ὁποίας θ' ἀναφερθῇ τὸ παράνομον τῆς ἐλδοθεῖσας διαταγῆς καὶ ὅτι γνωστοποιήται ἡ ἀρσις αὐτῆς. Τὴν ἀναφορὰν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀγνωστον κατὰ πόσον θὰ λάβῃ ὑπ' ἄψιν ἀναγνωρίζον τὴν παράνομον ἐνεργείαν του. Ὁ πωδὸς ποτε μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς εὐρισκόμεθα ἐνώπιον συγκρούσεως μετὰ τὸ ὑπουργεῖον καὶ Γενικῆς Διοικήσεως, ἥτις δύναται νὰ ἔχη σοβαρὰς συνεπείας.

Μετέβησαν προχθὲς πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ βουλευταὶ Φιλώτιδος κ. κ. Κοντογιάννης, Τράκας καὶ Δεδούσης καὶ ὑπέβησαν ἐνώπιον τοῦ κ. Προβουλευτοῦ τὴν παρὰ τῆς ὁδοῦ κλήρου τῆς ἐπαρχίας ἡν ἀντιπροσωπεύουσιν, ὅπως ἀνατελῇ ἡ διευθύνσις ἐνὸς ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ὑπουργείων εἰς τὸν συνάδελφον των κ. Χατζίσκου. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω κ. κ. βουλευτῶν τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Κοντογιάννης, ὅστις ἀπεκρίθη πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην εἰπὼν ὅτι ἡ ἐπαρχία Φιλώτιδος ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀντιπροσωπεύηται ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ συμβουλίου δι' ἐνὸς τῶν βουλευτῶν αὐτῆς. Ὡς τοιοῦτον, προσέθεσεν ὁ κ. Κοντογιάννης ὑποδεικνύων δι' ἑμὸν τὸν κ. Χατζίσκου, ὅστις ἐπ' ἀρμ τὸν ἐργάσθη ὑπὲρ τοῦ δηληγινανικοῦ κόμματος καὶ πολλὰ ὑπὲρ αὐτοῦ συνεσέφερον. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπαντῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω εἶπεν ὅτι θὰ προσπαθῇ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τῆς ἐπαρχίας Φιλώτιδος, ὑπὲρ ἥς μέγα δεικνύει ἐνδιαφέρον καὶ ὅτι ἦδη σκέπτεται περὶ τοῦ τρόπου καὶ ὅν θὰ δυνήθῃ νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς. Ὁ κ.

Κοντογιάννης λαβὼν ἐκ νέου τὸν λόγον εἶπεν ὅτι παρῇ τὸν ἀρκετὸς χρόνος ἀπὸ τῆς ἀνάδου τοῦ δηληγινανικοῦ κόμματος εἰς τὴν ἀρχὴν, καὶ ἂν ἤδυναντο νὰ ληφθῶσι καὶ αἱ σοβαρώτεροι τῶν ἀποφάσεων, ἐν τούτοις ὅμως παρῇ τῶν οὐδὲν ἐγένετο ἱκανοποιήσιν τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Φιλώτιδος, οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουσιν ὅπως ἀνατελῇ εἰς τὸν κ. Χατζίσκου ἐν τῶν ὑπουργείων.

«Μὰ αὐτὸ κύριε εἶνε συναλλαγή... ἀπήντησεν ὁ κ. Δηλιγιάννης ὁ ὁποῖος καὶ ἐπεχείρησε νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἀλλ' ὁ κ. Κοντογιάννης ἐπεσσε ν' ἀπαντήσῃ: — Ἡμεῖς, κύριε πρόεδρε, δὲν γνωρίζομεν ἐὰν αὐτό, τὸ ὅποιον ζητοῦμεν εἶνε συναλλαγή. Ἡμεῖς ἐπιμένομεν ὅπως εἰς τὸν κ. Χατζίσκου ἀνατελῇ ἐν ὑπουργείῳ. Διηλοῦμεν δὲ ὅτι πολὺ θὰ ἐπιμένομεν εἰς τοῦτο.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐμεδίεσεν, εἰς τοὺς ἀπερχόμενους δὲ ἀντιπροσώπους τῆς Φιλώτιδος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ σκεφθῇ καὶ θὰ λάβῃ ταχέως ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ αἰτήματός των.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης καταγίνεται ἤδη ἐπεξεργαζόμενος τοὺς ὑποβληθέντας εἰς αὐτὸν προϋπολογισμοὺς τῶν διαφόρων ὑπουργείων, οἱ ὁποῖοι ὑπεβλήθησαν πρὸς αὐτόν. Κατόπιν οἱ προϋπολογισμοὶ οὗτοι θὰ παραδοθῶν εἰς τὴν κ. Τσακωνόπουλον, ὁ ὁποῖος θὰ καταρτίσῃ τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1903, ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ οἰκονομίας κατὰ 8 ἐκατομμύρια. Αἱ οἰκονομίαι αὗται ἐπιτυγχάνονται ἰδίως εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν καταργουμένων καὶ παθῶν τὸν ἐπιχορηγήσεων καὶ βοηθημάτων πρὸς τοὺς "συλλόγους, τὰ σωματεῖα καὶ ἄλλα καθιδρύματα ἐκτὸς ὁρίων, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς εἶνε καθ' ὅσον φιλοφρονητικός.

Ὁ δημαρχὸς Ἀθηνῶν καὶ ὁ δήμαρχος θὰ ὑποβάλῃ κατ' αὐτὰς πρὸς τὸν νομάρχην Ἀττικῆς κ. Νικολαΐδην τὰ σχεδιαζόμενα ὡς καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν δαπανῶν ἵνα τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου δημοτικοῦ νοσοκομείου. Τὴν παρελθούσαν Κυ

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ «Ο ΛΥΚΑΒΗΤΟΣ» ΝΙΚΟΛΑΟΥ Κ. ΠΡΟΧΩΡΗ (Ἡπειρώτου) Πλατεῖα Κολωνακίου

Τὸ νέον τοῦτο Καφενεῖον, πρῶν Χρήστου Μαρα-
βελάκη, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου, δραστηρίου
καὶ ἀγαπητοῦ τοῖς πᾶσι κ. Νικ. Προχώρη, Ἡπει-
ρώτου, ἀνακαινιζόμενον τελείως καὶ πλουτισθὲν διὰ
διύλιστῆρι τοῦ ἐφευρέτου κ. Ν. Δασουρά, ἐγκρι-
θέντος ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας, κατό-
πιν ἐξετάσεως τοῦ ἱατροῦ κ. Χρηστίδου, διακρίνει ἡ
ἀμεμπτος καὶ τελεία καθαριότης, ἡ εὐγενὴς συμπε-
ριφορὰ τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἡ ἄκρα περιποίησις.
Ὁ νέος διευθυντὴς τοῦ τῷ πρῶτον κατερχόμενος εἰς
τὸν ἐμπορικὸν κόσμον θέλει καταβάλλει πᾶσαν δύνα-
μιν προσπάθειαν καὶ δὲν θέλει φεισθῇ οὔτε κόπων
οὔτε χρημάτων ὅπως ἀναδείξῃ τὸ καφενεῖόν του εὐ-
πρεπέστερον παντὸς ἄλλου ἐν τῇ περιφερείᾳ του καὶ
χταστήσῃ οὕτω τοῦτο τὸ Κέντρον τῶν Κολωνακίω-
ν, καὶ ἐλπίζει διὰ μόνων τῶν ἐφοδίων τούτων νὰ
εὐχαριστήσῃ τὴν εὐγενὴ καὶ ἐκλεκτὴν πελατεῖαν του
οὕτω καὶ μόνον θέλει τύχει τῆς ὑποστηρίξεως καὶ τῶν
ἀγαπητῶν του πατριωτῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

(Ἰδε συνέχειαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 305 φύλλον)

Καὶ πάλι σὰς παρακαλῶ, γλυτώστέ με,
ἀδελφοί.

Ἀλλὰ δὲν πρόφθασε νὰ τελειώσῃ τὰ λόγια
του αὐτὰ, ὅταν πολλὰς στάλας ἀπὸ βροχῆ, ἡ
μία κοντὰ στὴν ἄλλη ἐπέσανε μὲ βία ἐπάνω
στὰ μούτρα τῶν κρυμμένων· ἀμέσως σήκωσαν
καὶ οἱ τρεῖς τὰ μάτια πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ
θαύμαζαν πότε ὁ καιρὸς ἔλαβε τέτοια τροπὴ·
τώρα δὲν ἔβλεπε κανεὶς πούθεν τιποτὲ ἄλλο
παρὰ σύγνεφα καὶ ἀντάρα· εἶχε βουρλώσει ἡ
ἀτμοσφαῖρα πέρα-πέρα καὶ παρυσίαζεν ὅλη ἡ
ἐκτασι μίαν φοβερά, τρομακτικὴ ὄψι· ὁ οὐρανὸς
ἦτο κατασκότεινος καὶ ἡ ἀντάρα εἶχε κρύψει
τὰ πάντα καὶ δὲν ἐφαίνετο τίποτε.

Οἱ κρυμμένοι μὲ ἀπελπισίαν εἶδαν τὴν νέαν
αὐτὴν κατάστασιν τοῦ καιροῦ, καὶ σιωπηλοί, μὲ
τὴν ἀγωνία ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπο ἐσκε-
πτετο κάθε ἓνας μέσα του πόσα κακὰ ἤμπο-
ροῦσε νὰ τοὺς φέρῃ μία μεγάλη βροχὴ, ἐκεῖ
ποῦ ἦσαν ἐντελῶς ἀνίκανοι νὰ προφυλαχθοῦν
ἀλλὰ θὰ ἀναγκάζονταν νὰ δεχθοῦν ὅλη τὴ
λύσσα τῆς βροχῆς ἐπάνω στὰ κεφάλια των.

Ἐκεῖ ποῦ ἦσαν ἀφηρημένοι σὲ τέτοιες σκέ-
ψεις θλιβερὰς, ἄξαφνα ἀκούσαν κρωγμοὺς ἀπὸ
κοράκια· κύτταζαν τότε καλλίτερα καὶ εἶδαν
μέσα στὴν ἀντάρα νὰ κάμνουν κύκλους ἀραιὰ
κοράκια, τὰ ὅποια δὲν ἔπαυαν ἀπὸ τοῦ νὰ
κρῶζουν· τὰ ὀλίγα αὐτὰ ποῦ πρωτοφάνηκαν,
τὰ πῆραν στὰ πόδια ἄλλα, καὶ ὕστερα ἄλλα,
ὅσο ποῦ γέμισε τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀπὸ δρυτὰ· οἱ
κύκλοι των τώρα ἐγίνονταν μὲ περισσώτερη
βία, μὲ ζωηρότερη προθυμία, καὶ αἱ φωνές των
ἦσαν συχνότεραι καὶ ἀπειλητικώτεραι· ἐπάνω
στὴν ὅλη τρομάρα τῆς φύσεως ἐδίδον καὶ αὐτὰ
τρομερότερα ὄψι· τί νὰ ζητοῦσαν ἐκεῖ;

Ἀλλὰ τώρα ἡ ἀντάρα πύκνωσε πολὺ, τὰ
σύγνεφα ἄρχισαν νὰ χαμηλώνουν, ἐν ᾧ ὀλόγυρα
ἔλαμψε ἡ πρώτη ἀστραπή, καὶ σὲ ὀλίγον ἀκού-
σθηκε τρομερὰ βροντὴ καὶ οἱ πρῶτοι ὕμβροι· τὸ
νερὸ ἄφθονο ἐχύνετο, αἱ ἀστραπὲς μὲ βία πε-
ρικύκλωναν τὴν ἀτμοσφαῖρα καὶ ἀνοιγόεσκλειον
τὰ μάτια τῶν κρυμμένων, ἐν ᾧ αἱ βροντὲς
τοὺς ἐκάνον νὰ ἀναταράζονται ὀλόβολοι· ἀπὸ
καιρὸ σὲ καιρὸ σύριζε δυνατὰ καὶ ὁ ἀνεμος ἐκεῖ
ποῦ κυνηγοῦσε τὴν βροχὴ καὶ τὴν πρόγχε ἐδῶ
καὶ ἐκεῖ, καὶ τὴν ἔριχνε ἀσπλαγχνά ἐπάνω
στὰ δένδρα νὰ χάσῃ ἐκεῖ τὴ δύναμίν της.

Μόνον ἡ ὀργὴ καὶ ἡ μανία τῆς φύσεως ἀ-
κούονταν παντοῦ. Ἀλλὰ καὶ κά οἱος κρότος
ἀπέσπερε τὴν προσοχὴ τῶν κρυμμένων· ὁ κρό-
τος αὐτὸς ξεχώριζεν ὅσο ἐπλησίαζε καὶ τέλος
ἐγνώρισαν οἱ κρυμμένοι ὅτι ἦσαν ἀ θρώπινα πα-
τήματα, τὰ ὅποια ὑπόκωφον ἀκούονταν ἐνεκα
ἀπὸ τὸ νερὸ, ἐπάνω στὸ ὅποιον πατοῦσαν· τὰ
βήματα αὐτὰ ζύγωναν ὀλοένα πρὸς αὐτοὺς,
καὶ οἱ τρεῖς δὲ τότε συγχρόνως πιάσανε θέσι
στὲς χαρακμαδιὰς τῶν κλωνιῶν, γιὰ νὰ ξεχω-
ρίσουν ξάστερα ποῖοι περνοῦσαν ἀπὸ ἐκεῖ.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ἡ ὁ Ἕλλη. Βασιδεκερ.

Τέλειος ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος ὥστε ἐρχόμε-
νός τις εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ χάσῃ οὔτε εἰς
τὸν Πειρᾶ, ἢ εἰς τὰς Πάτρας, ἢ τὴν Κέρκυραν,
ἢ τὰς Ἀθήνας ἢ ὅπου δήποτε τῆς Ἑλλάδος,
ἀλλὰ νὰ γνωρίζῃ αὐτὴν ἱστορικῶς, τοπογραφι-
κῶς, γεωγραφικῶς, μὲ τὰ μουσεῖα της, τὰ ἀρ-
χαία καὶ νέα κτίριά της, τὰς τιμὰς τῶν ξενοδο-
χείων, σιδηροδρόμων, ἀμαξῶν κλπ., τὰ πάντα
ἐν ἐνὶ λόγῳ.

Τιμᾶται χρυσόδετος **5 δραχμῶν** διὰ τὸ
ἐσωτερικὸν καὶ **5 φράγκων** διὰ τὸ ἐξωτερικόν,
καὶ ἀποστέλλεται παρ' ἡμῶν ἀσφαλῶς καὶ ἐπὶ
συστάσει, μόλις λάβωμεν τὸ ἀντίτιμον.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ εἰς Κεντρικὴν θέσιν πωλεῖ-
ται. Πληροφορεῖται παρ' ἡμῶν.

Δὲν ἤργησε νὰ προβάλῃ ἓνα κορμὶ σκεπα-
σμένο μὲ κάπα· πίσω ἀπὸ αὐτὸν ἤρχοντο ἄλλοι
καὶ ὕστερα ἄλλοι, ὅσο ποῦ φκινόντανε ὅλοι
πλεῖα καθαρά· ὅλοι ἦσαν μαυροφορεμένοι καὶ
σκεπασμένοι μὲ κάπες καινούργιες.

— Νὰ αὐτοὶ εἶνε οἱ λησταί, εἶπεν ἐκεῖνος
ποῦ εἶχε ξεφύγει ἀπὸ δαυτούς· αὐτοὶ εἶνε ποῦ
μᾶς εἶχαν πιάσει... ἀλλὰ δὲν ἤμπορεσε νὰ συγ-
κρατήσῃ τὸν λόγον του· ἡ φωνὴ του κόπηκε
στὸν λάρυγγα, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι μὲ τὸ κεφάλι σκυμ-
μένο, μὲ τὸ ὄπλον ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν ἀμα-
σχάλη, μὲ τὰς κάλτσες καὶ τὰ τσαρούχια μου-
σκευμένα ἀπὸ τὴν βροχὴ περνοῦσαν ἀμίλητοι,
σοβαροί, ἀτάραχοι ἀπὸ ἐκεῖ· μὲ κορμιά ὅλοι
γεμάτα καὶ ψηλοὶ σὺν κυπαρίσις, πατοῦσαν
γερά ἐπάνω στὴ βρεγμένη γῆ, ἀναμέριζαν δὲ
τὰ νερά μὲ βία ἐκεῖ ποῦ πατοῦσαν καὶ ὁ τό-
πος ἐσκουζεν ἀπὸ τὸ βάρος.

Καὶ ἔτσι μὲ τὴν αὐτὴ τακτικὴν προχώρησαν
τὸν δρόμο-δρόμο, ὅσο ποῦ χαθίκανε ἀπὸ τὰ
μάτια τῶν κρυμμένων, γιὰτὶ τοὺς ἐκρυψεν ἡ
ἀπόστασι καὶ τὰ δένδρα· τότε ξανάσκαν καὶ
αὐτοί· τότε ἔλαβον καιρὸ νὰ σκεφθοῦν τί νὰ
κάνουν γιὰ τὸ καλὸ των, ἂν ἔπρεπε νὰ μεί-
νουν ἐκεῖ ἀκόμη ἢ νὰ κινήσουν πλεῖα γιὰ τὸ
χωρογί· ἀπεφάσισαν νὰ φύγουν, καὶ ἀφοῦ ἐση-
κωθήκανε καὶ ἐτινχθήκανε ὀλίγον ἀπὸ τὸ
νερὸ, πεταχθήκανε ἐδῶ εἰς τὸν δρόμο κατα-
μουσκευμένοι καὶ οἱ τρεῖς, ἀλλὰ μὲ μίαν κοινὴν
εὐχαρίστησι καὶ μίαν κοινὴν ιδέα ὅτι γλύτωσαν
πλεῖα ἀπὸ τοὺς ληστας.

Ἀλλὰ καὶ ἡ βροχὴ ἤρχισε νὰ καταπίπτῃ,
καὶ ὁ οὐρανὸς νὰ ξανοίγῃ· μὲ τὰς τελευταῖες
σταλαγματιὰς ἀναμέρισαν καὶ τὰ τελευταῖα
σύγνεφα καὶ ἔλαμψε μὲ μίαν ὀ ἥλιος καὶ τὸ
γλυκὺ καὶ γεμάτο ἀπὸ ἐλπίδες ὀλογάλαζο
χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ· αἱ ἀχτίδες χτυποῦσαν στὰ
βρεγμένα φύλλα τῶν δένδρων καὶ γεννοῦσαν
ὅλη τὴν ἐκτασι ἀστράπτοντα διαμάντια,
ἀλλοῦ μαργαριτάρια, καὶ παντοῦ ἡ λουσμένη
φύσις ἦτο μίαν χαρὰ μὲ τὸ καινούργιον φῶμα
ποῦ τῆς χάρισε μία πρόσκαιρη ἐπαύλασι.

Τὸν δρόμο ποῦ πῆραν οἱ κρυμμένοι τοὺς ἔ-
φερε νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου βασά-
νιζαν οἱ λησταί τὸν αἰμαλώτον ποῦ εἶχαν
πιάσει· σκεφθήκανε ὀλίγον, ἂν ἦτο φωνίμο νὰ
περάσουν ἴσια ἀπὸ ἐκεῖ ἢ νὰ στρίψουν ὀλίγον
ἀπὸ κάτω· τὸ παιδί ἤθελε καλὰ καὶ σώνει νὰ
περάσουν ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου ἔγειναν τὰ βασα-
νιστήρια, γιὰτὸ ἀπεφάσισαν νὰ τραβήσουν ἴ-
σια τὸν δρόμον χωρὶς νὰ παροστραχτήσουν.

Ἀλλὰ στὸ δρόμο ἄρχισαν νὰ κρυφθῶν· τὸ
νερὸ εἶχε περνοῦναι τὰ φορέματα καὶ ἐφθάνεν
ὡς τὸ κορμὶ· ἄρχισαν νὰ τσιρτσιρῶν, συνάμα
δὲ καὶ ὅλοι τὸ κορμὶ ἄρχισαν νὰ τρέμῃ· ἤθελν
καὶ δὲν ἤθελν ἐπετάχυναν τὰ βήματά των
γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ νικήσουν τὸ κρύο· ἔτρε-
χαν λοιπὸν στὰ γερά, ἀλλὰ ἄξαφνα σταματι-
σιν μὲ μίαν καὶ οἱ τρεῖς, καὶ χωρὶς αὐτοὶ νὰ
τὸ θέλουν μίαν φωνὴ ληχταριστὴ τοὺς ἐφυγεν
ἀπὸ τὸ στόμα· ἔμειναν ζηροὶ στὸν τόπο μὲ τὰ
μάτια καρφωμένα στὸ ἴδιο μέρος.

Εἰδοποιήσεις

Τὸ παρὰ τὴν Νεάπολιν γνωστότατον Κα-
φενεῖον **Καρατζᾶ** ἀνακαινισθὲν τελείως ἀνέ-
λαβεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁ ἐξ Ἀργυροκλ-
στρου φιλοπρόδοτος κ. Μ. Τσοῦνος. Ὅθεν συνι-
στώμεν θερμῶς εἰς ἅπαντας τοὺς συμπατριώ-
τας μας, ὅπως καὶ ἐκ καθήκοντος καὶ διότι θὰ
μένωσιν εὐχαριστημένοι, ὑποστηρίξωσι διὰ τῆς
συνδρομῆς των τὸν νέον συμπατριώτην μας.

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΗΣ καὶ ΣΕΚΑΡΑΣ
ΡΑΠΤΑΙ
Νεωτερισμός, κομψότης, στερεότης
143—Ὁδὸς Αἰόλου—143
ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς τὸ ραφεῖον τῶν ἡπειρωτῶν Δ. Κοσβογιάν-
νη καὶ Κ. Σεκαρά κόπτονται καὶ ράπτονται
μὲ ζηλευτὴ κομψότητα καὶ στερεότητα ὅλα τὰ
εἶδη τῶν φορεμάτων εἰς τιμὰς πολὺ συμφερτικὰς.

Ἀπέναντι ἀπὸ αὐτοὺς ἦτον ὁ βασανισμένος
ἦτο περασμένος σὲνα μεγάλο σουβλί, καὶ τὸ
σουβλί μὲ τὴν μιά ἄκρη, τὴν μυτερὴ ἄκρη, ἦτο
στηριγμένο στὸ κορμὶ ἐνὸς μεγάλου δένδρου,
καὶ μὲ τὸ ἄλλο ἄκρον, τὸ παχὺ, ἦτο μπηγ-
μένο στὴ γῆ· τὸ κορμὶ ἦτο ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ
δύο ἄκρα στὸν ἀέρα.

Τὸ πρόσωπον τοῦ σουβλισμένου ἐβλεπε πρὸς
τὸν οὐρανὸ καὶ αἱ πλάτες πρὸς τὴν γῆ· ἀπὸ τὸ
στόμα ἔβγαίνει τὸ σουβλί· αὐτὸ ἦτο ἀρκετὰ
παχὺ καὶ ἐπικνεεν ὅλο τὸ στόμα, καὶ μερικὰ
δόντια εἶχαν πεταχθῇ καὶ κρέμονταν γύρω ἀπὸ
τὸ σουβλί· τὰ μάτια ἦσαν γουρλωμένα καὶ εἶ-
χαν ἀρχίσει νὰ θολώνουν· τὰ χέρια, μὲ τὰ
καλάμια στὰ νύχια ἄπλωναν κάτω, καὶ τὸ ὅ-
λον πρόσωπό του ἐξέφραζεν ἄγριον πόνον· ἀλλὰ
τώρα ἦτο πλεῖα ἀποθαμμένος.

Τὸ ἓνα τσαγούλι, τὸ κάτω, εἶχε βγῇ ἀπὸ
τὴν θέσιν του καὶ κρέμασε ξαθρομένο, καὶ τὸ
τὸ ἀπάνω χεῖλι τὸ εἶχε ξεσχισμένο σ' ἀρκετὴ
ἀπόστασι. Τὰ μαλλιά δὲν ξεχώριζαν διόλου·
εἶχαν μουστωθῇ ἀπὸ τὴν λάσπη καὶ εἶχαν γει-
νει ἓνα σῶμα μὲ αὐτὴ· σ' ὅλο δὲ τὸ κορμὶ, κα-
θὼς καὶ στὰ μπράτσα ξεχώριζαν μεγάλες κλί-
τρες, αἱ καὶ ἀπὸ τὸ καμμένο λάδι, ἄλλαι
καθαρές, ἀλλὰ αἱ περισσότερες πασαλιμμένες
ἀπὸ τὰ χρώματα, καθὼς ἐχτυπιέτο κατὰ γῆ.

Ἀλλὰ τώρα ἓνα κατάλευκο σύγνεφο, ἀραιὸν
πολὺ καὶ ἀσήμαντο στὴν ἀρχὴ, ἄρχισε νὰ πυ-
κνώνῃ καὶ νὰ σκεπάζῃ τὰ πάντα· ἐπάνω ἀπὸ
τὸ κατάλευκο αὐτὸ στρώμα μίαν λάμψιν σὺν
λάμψιν ἀπὸ δέκα ἡλίους ἦτο ἀπλωμένη σ' ὅλην
τὴν ἐκτασι· μέσα ἀπὸ τὴν λάμψιν αὐτὴ ἔβγαλε
ἓνα κόκκινο χρῶμα ἄφθονο, σὺν ἓνα κομμάτι
κατακόκκινο σύγνεφο· τὸ σύγνεφο αὐτὸ ἐκάμπε
ὀλίγους κύκλους μέσα στὴ μεγάλη λάμψιν, καὶ
ἐπειτα ἄρχισε νὰ μετασχηματίζεται καὶ νὰ γί-
νηται σταυρός· σὲ ὀλίγον ἓνας μεγάλος σταυ-
ρὸς σταθῆκεν ἀκίνητος, ὀλόγυρά του δὲ φανε-
ρωθήκανε στέφανοι πολλοὶ μὲ ὀλόλαμπρα δια-
φορὰ χρώματων· μὲ τὰ στέφανα αὐτὰ ἄρχισε νὰ
ἀκούηται ἓνας ἑλαφρὸς ψιθύρος· αὐτοὺς δὲν ἤρ-
γασε νὰ δυνάμυνῃ καὶ νὰ γίνηται σὺν ἀνθρω-
πινῇ φωνῇ· σὲ ὀλίγον ξεχώρισαν καθαρά αὐτὰ
τὰ λόγια·

«Σὲ σὰς ὀμιλῶ, πρὸς τὰ εἶδατε ὅλα τὰ μαρ-
τύρια τοῦ βασανισμένου· ποτὲ σὰς μὴ λησμο-
νήσῃτε τὰ μαρτύρια αὐτά· ποτὲ σὰς μὴ λη-
σμονήσῃτε τοὺς πόνους τοῦ, τὰς λαχτάρας τοῦ
τὴν ἀγωνίαν του· πηγαίνετε καὶ κηρύξτε ἐν-
λογὸς τὰ μαρτύρια αὐτά καὶ φράττετε πάντα
ὅσας φορές θὰ ἀκούητε τὸ ὄνομα ληστής.

»Πολὺ περισσότερον σὺ, μικρὲ μου, ζυμώσαι
μὲ τὸ μῖσος καὶ τὴν φρίκην κατὰ τῶν κακούρ-
γων· μὲ τὸ αἷμα ποῦ εἶδες κατὰ γῆς βάψαι τὴν
σκέψιν σου καὶ τὴν ἐνέργειάν σου, καὶ μὴ παι-
σῃς νὰ ἀγωνίζῃσαι, ἕως ὅτου ἐξαλειφθῇ ὅλος
διόλου ἀπὸ τὰς κοινωνίας ἡ ἀγριότης αὐτὴ καὶ
στερεωθῇ ἡ ἀσφάλεια τοῦ ἀνθρώπου».

Σωτήριος Κ. Κορσιᾶς